

[Kommunikationsministeren]

Direktivet forudsætter, at medlemsstaterne bemyndiger organer til at udføre nødvendige godkendelser m.v. Godkendelse af teleterminaludstyr foretages i dag af Telestyrelsen, men et bemyndiget organ kan ifølge direktivet også være et privat foretagende uden for offentligt regi.

Medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres og ibrugtages terminaludstyr, der opfylder direktivets krav.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio-kommunikation.

(Lovforslag nr. L 177).

Hovedformålet med forslaget er for visse former for udstyr, der er omfattet af lov om radiokommunikation, at skabe grundlag for gennemførelse her i landet af Rådets direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse.

Direktivet omfatter teleterminaludstyr (telefonapparater m.v.), der er bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet.

Med denne afgrænsning af direktivets anvendelsesområde er også radioanlæg, der er bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet, omfattet. Som eksempler på udstyrstyper i radiosystemer, der er omfattet, kan nævnes mobiltelefoner og personsøgemodtagere.

Direktivet træder i kraft den 6. november 1992. Medlemsstaterne skal senest samme dato have truffet de nødvendige foranstaltninger til direktivets gennemførelse.

Med hensyn til det nærmere indhold af direktivet henvises til bemærkningerne til det samtidig fremsatte forslag til lov om teleterminaludstyr.

I dette lovforslag gives bemyndigelse til kommunikationsministeren til at fastsætte nærmere regler om bl.a. markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af de radioanlæg, som er omfattet af bindende fælleseuropæiske tekniske forskrifter vedtaget i henhold til direktivet.

Direktivets gennemførelse her i landet indebærer opfyldelsen af en hovedmålsætning inden for telekommunikationspolitikken i EF om fuld gensidig anerkendelse af typegodkendelser på grundlag af fælleseuropæiske tekniske forskrifter.

Foruden bestemmelsen om gennemførelse af direktivet for radioanlæg indeholder lovforslaget en række ændringer, der afspejler forskellige behov for præcisering af hjemmelsgrundlag m.v., der er opstået i forbindelse med den hidtidige administration af loven.

Med forslaget søges kommunikationsministerens hidtidige adgang til i medfør af loven at kunne undtage visse kategorier af radioanlæg fra lovens tilladelseskrav præciseret. Der vil dog fortsat kunne stilles krav til sådanne anlæg om indretning, benyttelse og markedsføring.

Endvidere søges der tilvejebragt en udtrykkelig hjemmel for kommunikationsministeren til at fastsætte nærmere regler, der giver adgang til at foretage kontrolbesøg uden retskendelse og i forbindelse hermed foretage plombering af anlæg, hvortil der ikke foreligger en tilladelse, eller hvis vilkårene for tilladelsen ikke er opfyldt.

Det er også fundet hensigtsmæssigt i selve lovtæksten i lov om radiokommunikation at indsætte bestemmelser, som angiver de vigtigste forhold, der vil blive lagt vægt på ved bedømmelsen af, om en ansøgning om tilladelse kan imødekommes.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet.

(Lovforslag nr. L 178).

Ifølge § 3 i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet (lov nr. 743 af 14. november 1990) kan kommunikationsministeren fastsætte forskrifter for etablering og drift af de tjenester, som ikke er omfattet af koncession eller særrettigheder. Kommunikationsministeren har med hjemmel i denne bestemmelse udstedt en bekendtgørelse om service 900-tjenester (bekendtgørelse nr. 702 af 15. oktober 1991).